

Ročník 1964

Sbírka zákonů Československé socialistické republiky

Částka 67

Vydána dne 8. července 1964

Cena 80 hal.

OBSAH:

157. Vyhlaška ministra zahraničních věcí o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích
158. Vyhlaška ministra zahraničních věcí o Dohodě o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou
159. Vládní nařízení o udělování čestných titulů „zasloužilý člen České filharmonie“ a „zasloužilý pracovník České filharmonie“
160. Redakční sdělení o opravě tiskové chyby
161. Redakční sdělení o opravě tiskových chyb

157

VYHLÁSKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. června 1964

o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

Dne 18. dubna 1961 byla ve Vídni sjednána a jménem Československé socialistické republiky podepsána Vídeňská úmluva o diplomatických stycích.

S Úmluvou o diplomatických stycích vyslovila vláda souhlas dne 7. března 1962 a Národní shromáždění dne 8. března 1963. President republiky Úmluvu ratifikoval dne 27. března 1963.

Ceskoslovenská ratifikační listina k Úmluvě

o diplomatických stycích byla uložena u generálního tajemníka Organizace spojených národů — depozitáře Úmluvy — dne 24. května 1963.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 51, odstavce 1) dne 25. dubna 1964 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

Cesky překlad Úmluvy se vyhlašuje současně.

David v. r.

VÍDEŇSKÁ ÚMLUVA O DIPLOMATICKÝCH STYCÍCH

Státy, které jsou stranami této Úmluvy,

připomínajíce, že lid všech zemí uznával z dávných dob postavení diplomatických zástupců,

majíce na zřeteli cíle a zásady Charty Spojených národů týkající se svrchované rovnosti statů, udržení mezinárodního míru a bezpečnosti a podpory přátelských vztahů mezi národy,

věříce, že mezinárodní úmluva o diplomatických stycích, výsadách a imunitách přispěje k rozvoji přátelských vztahů mezi národy, bez ohledu na

rozdílnosti v jejich ústavním a společenském zřízení,

uvědomujíce si, že účelem takových výsad a imunit není prospěch jednotlivce, nýbrž zajištění účinného výkonu funkcí diplomatických mísí představujících státy,

potvrzujíce, že pravidla obyčejového mezinárodního práva budou i nadále řídit otázky, jež nejsou výslovně upraveny ustanoveními této Úmluvy,

se dohodly o tomto:

Článek 1

Pro účely této Úmluvy následující výrazy budou mít tento význam:

- a) „šéf mise“ je osoba pověřená vyslajícím státem, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí;
- b) „členy mise“ se rozumí šéf mise a členové personálu mise;
- c) „členy personálu mise“ se rozumí členové diplomatického personálu, administrativního a technického personálu, jakož i služebního personálu mise;
- d) „diplomatický personál“ se skládá z členů personálu mise, kteří mají diplomatické hodnosti;
- e) „diplomatický zástupce“ je šéf mise nebo člen diplomatického personálu mise;
- f) „členy administrativního a technického personálu“ se rozumí členové personálu mise, kteří jsou zaměstnáni v administrativních nebo technických službách mise;
- g) „členy služebního personálu“ se rozumí členové personálu mise, kteří jsou zaměstnáni v domácích službách mise;
- h) „soukromá služebná osoba“ je osoba, která je zaměstnána v domácích službách člena mise a která není zaměstnancem vyslajícího státu;
- i) „místnostmi mise“ se rozumí budovy nebo části budov a pozemky k nim přilehlé, bez ohledu na vlastnictví, jsou-li používány pro účely mise, včetně rezidence šéfa mise.

Článek 2

Zřízení diplomatických styků mezi státy a stály diplomatických misí se děje vzájemnou dohodou.

Článek 3

1. Funkcí diplomatické mise je mimo jiné:

- a) zastupovat vyslající stát ve státě přijímacím;
- b) chránit zájmy vyslajícího státu a jeho příslušníků ve státě přijímacím v rozsahu dovoleném mezinárodním právem;
- c) vést jednání s vládou přijímacího státu;
- d) zjišťovat všechny zákonné prostředky podmínky a vývoj v přijímacím státě a podávat o nich zprávy vládě vyslajícího státu;
- e) podporovat přátelské vztahy mezi vyslajícím a přijímacím státem a rozvíjet jejich hospodářské, kulturní a vědecké styky.

2. Nic v této Úmluvě nebude vykládáno jako překážka pro výkon konzulárních funkcí ze strany diplomatické mise.

Článek 4

1. Vyslající stát se musí ujistit, že přijímací stát udělil a g r é m e n t osobě, kterou zamýšlí pověřit jako šéfa mise v tomto státě.

2. Přijímací stát není povinen sdělit vyslajícímu státu důvody, pro které odmítl udělit a g r é m e n t.

Článek 5

1. Vyslající stát může, poté když rádny uvědomil příslušné přijímací státy, podle okolnosti pověřit šéfa mise nebo jmenovat jakéhokoliv člena diplomatického personálu ve více než jednom státě, jestliže žádný z přijímacích států nevznese výslovné námitky.

2. Pověření vyslající stát téhož šéfa mise v jednom nebo více dalších státech, může v každém státě, kde šéf mise nemá své stálé sídlo, zřídit diplomatickou misi, Mízenou c h a r g e d' a f f a i r e s a d i n t e r i m.

3. Šéf mise nebo kterýkoliv člen diplomatického personálu mise může vystupovat jako zástupce vyslajícího státu při jakékoli mezinárodní organizaci.

Článek 6

Dva nebo více států může pověřit tutéž osobu jako šéfa mise v jiném státě, jestliže přijímací stát nevznese námitky.

Článek 7

S výhradou ustanovení článků 5, 8, 9 a 11 může vyslající stát volně jmenovat členy personálu mise. V případě vojenských, námořních nebo leteckých přidělení si může přijímací stát vyžádat jejich jméno předem ke schválení.

Článek 8

1. Členové diplomatického personálu mise mají být v zásadě občany vyslajícího státu.

2. Členové diplomatického personálu mise nemají být jmenováni z řad občanů přijímacího státu, s výjimkou, kdy k tomu tento stát dá souhlas, Jenž může být kdykoliv odvolán.

3. Přijímací stát si může vyhradit totéž právo ve vztahu k občanům třetího státu, kteří zároveň nejsou občany vyslajícího státu.

Článek 9

1. Přijímací stát může kdykoliv a bez povinnosti uvést důvody pro své rozhodnutí oznámit vyslajícímu státu, že šéf mise nebo kterýkoliv člen diplomatického personálu mise je p e r s o n a n o n g r a t a anebo že kterýkoliv jiný člen personálu mise je nepřijatelný. V takovém případě vyslající stát podle okolnosti budou odvolá tuto osobu anebo ukončí její funkci na misi. Osoba může být prohlášena za n o n g r a t a nebo za nepřijatelnou předtím, než vstoupila na území přijímacího státu.

2. Jestliže vyslající stát odmítně nebo opomene v rozumné době vyhovět povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku, přijímací stát může odmítnout uznat důtyčnou osobu za člena mise.

Článek 10

1. Ministerstvo zahraničních věcí přijímacího státu nebo takové jiné ministerstvo, o němž může být dohoda, bude uvědoměno o:

- jmenování členů mise, jejich příjezdu a konečném odjezdu nebo o ukončení jejich funkce na misi;
- příjezdu a konečném odjezdu osoby náležející k rodině člena mise, a případně o skutečnosti, že osoba se stala nebo přestala být příslušníkem rodiny člena mise;
- příjezdu a konečném odjezdu soukromých služebních osob, které jsou v zaměstnání osob uvedených v bodě a) tohoto odstavce, a případně o skutečnosti, že opouštějí zaměstnání těchto osob;
- najímání a propouštění osob, které jsou trvale usídleny v přijímacím státě, jako členů mise nebo soukromých služebních osob oprávněných k výsadám a imunitám.

2. Podle možnosti bude dáváno předchozí oznámení o příjezdu a konečném odjezdu.

Článek 11

1. Není-li zvláštní dohody o počtu členů personálu mise, může přijímací stát požadovat, aby počet personálu mise byl udržován v hranicích, které on považuje za rozumné a obvyklé, se zretelem k okolnostem a podmírkám v přijímacím státě a k potřebám příslušné mise.

2. Přijímací stát může rovněž v těchto mezech a bez diskriminace odmítnout přijetí úřednické určité kategorie.

Článek 12

Vysílající stát nemůže bez předchozího výslovného souhlasu přijímacího státu zřídit úřadovny, jež jsou součástí mise, v jiných místech než těch, v nichž je sídlo mise.

Článek 13

1. Má se za to, že šéf mise převzal své funkce v přijímacím státě buď jakmile odevzdal své pověřovací listiny, anebo jakmile notifikoval svůj příjezd ministerstvu zahraničních věcí přijímacího státu nebo takovému jinému ministerstvu, o němž může být dohoda, byla odevzdána ověřená kopie jeho pověřovacích listin ve shodě s praxí platnou v přijímacím státě, což bude jednotně dodržováno.

2. Pořadí při odevzdávání pověřovacích listin nebo jejich ověřené kopie je určováno datem a dobou příjezdu šéfa mise.

Článek 14

- Šéfové misí jsou rozděleni do tří tříd a to:
- a) velvyslanci nebo nunciové pověření u hlav států, a jiní šéfové misí rovnocené hodnosti;
- b) vyslanci, ministři a internunciové, pověření u dalších států;

c) chargés d'affaires, pověření u ministrů zahraničních věcí.

2. S výjimkou poradí a etikety se nebude činit žádné rozlišování mezi šéfy mise s ohledem na jejich zařazení do tříd.

Článek 15

Státy se dohodnou o třídě, k níž budou náležet šéfové jejich misí.

Článek 16

1. Šéfové misí budou mít pořadí ve svých třídách podle data a doby, kdy převzali své funkce v souladu s článkem 13.

2. Změna v pověřovacích listinách šéfa mise, která neznamená změnu třídy, nemá vliv na jeho pořadí.

3. Tento článek se nedotýká jakékoli praxe prováděné přijímacím státem, pokud jde o pořadí zástupce Vatikánu.

Článek 17

Pořadí členů diplomatického personálu mise bude sděleno šéfem mise ministerstvu zahraničních věcí nebo takovému jinému ministerstvu, o němž může být dohoda.

Článek 18

V každém státě bude zachováván jednotný postup při přijímání šéfů misí v každé třídě.

Článek 19

1. Je-li místo šéfa mise uprázdněno nebo nemůže-li šéf mise vykonávat své funkce, bude jako šéf mise prozatím vystupovat chargé d'affaires ad interim. Jméno chargé d'affaires ad interim bude notifikováno buď šéfem mise nebo v případě, že tak nemůže učinit ministerstvem zahraničních věcí vysílajícího státu ministerstvu zahraničních věcí přijímacího státu nebo takovému jinému ministerstvu, o němž může být dohoda.

2. V případech, kdy v přijímacím státě není přítomen žádný člen diplomatického personálu mise, může být vysílající státem se souhlasem přijímacího státu určen člen administrativního a technického personálu, který bude pověřen vedením běžných administrativních záležitostí mise.

Článek 20

Mise a její šéf mají právo vyvěšovat vlajku a státní znak vysílajícího státu na místnostech mise, čítajíc v to rezidenci šéfa mise, a na jeho dopravních prostředcích.

Článek 21

1. Přijímací stát bud usnadní vysílajícímu státu získání místnosti potřebných pro misi na svém území, v souladu se svými zákony, anebo mu pomůže opatřit umístění mise jiným způsobem.

2. Rovněž pomůže misím, v případě nutnosti, opatřit vhodné ubytování pro jejich členy.

Článek 22

1. Místnosti mise jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu do nich nesmí vstoupit, leda se svolením šéfa mise.

2. Přijímající stát má zvláštní povinnost učinit všechna vhodná opatření k ochraně místností mise před jakýmkoliv vníknutím nebo poškozením a k zabránění jakémukoliv rušení klidu mise nebo újmě na její důstojnosti.

3. Místnosti mise, jejich zařízení a jiný majetek v nich i dopravní prostředky mise nemohou být předmětem prohlídky, rekvizice, zabavení nebo exekuce.

Článek 23

1. Vysílající stát a šéf mise jsou osvobozeni od všech daní a dávek, celostátních, oblastních nebo místních, pokud jde o místnosti mise, jejichž jsou vlastníky nebo nájemci, ledaže se jedná o poplatky představující úplatu za služby skutečně prokázané.

2. Vynětí ze zdanění uvedené v tomto článku se nevztahuje na takové daně a dávky, jež mají být podle zákona přijímajícího státu placeny osobám, vstupujícím do smluvního poměru s vysílajícím státem nebo šéfem mise.

Článek 24

Archivy a písemnosti mise jsou nedotknutelné kdykoliv a kdekoli se nalézají.

Článek 25

Přijímající stát všechny usnadní výkon funkcí mise.

Článek 26

S výhradou zákonů a nařízení týkajících se oblastí, do nichž je přístup zakázán nebo upraven z důvodů státní bezpečnosti, zajistí přijímající stát všem členům mise svobodu pobytu a cestování na svém území.

Článek 27

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodné spojení mise ke všem oficiálním účelům. Při spojení s vládou, jakož i s ostatními mísami a konzuláty vysílajícího státu ať jsou kdekoliv, může mise použít všechny vhodné sdělovací prostředky, čítající v to diplomatické kurýry a kodované nebo šifrované zprávy. Misce však může zřídit a používat radiostanici pouze se souhlasem přijímajícího státu.

2. Úřední korespondence mise je nedotknutelná. Pod úřední korespondencí se rozumí veškerá korespondence mající vztah k misi a jejím funkcím.

3. Diplomatická pošta nesmí být otevřena ani zadržena.

4. Zásilky představující diplomatickou poštu musí být opatřeny zřetelným vnějším označením, že jde o diplomatickou poštu a mohou obsahovat pouze diplomatické písemnosti nebo předměty určené k úřednímu použití.

5. Diplomatický kurýr, který bude vybaven úředním dokumentem označujícím jeho postavení a počet zásilek představujících diplomatickou poštu, bude chráněn přijímajícím státem při výkonu svých funkcí. Požívá osobní nedotknutelnost a nesmí být žádným způsobem zatčen ani zadržen.

6. Vysílající stát nebo misce mohou určovat diplomatické kurýry a d. h. o. c. V takových případech bude rovněž použito ustanovení odstavce 5 tohoto článku s tím, že imunity v něm vyjmenované se přestanou aplikovat jakmile takový kurýr odevzdal na místo určený svěřenou mu diplomatickou poštu.

7. Diplomatická pošta může být svěřena kapitánu civilního letadla přistávajícího na dovoleném vstupním letišti. Kapitán bude vybaven úředním dokumentem označujícím počet zásilek představujících diplomatickou poštu, avšak nebude považován za diplomatického kurýra. Misce může poslat jednoho ze svých členů, aby převzal přímo a volně diplomatickou poštu od kapitána letadla.

Článek 28

Poplatky a dávky vybrané misí v rámci výkonu jejich úředních povinností jsou vyňaty ze zdanění.

Článek 29

Osoba diplomatického zástupce je nedotknutelná. Diplomatický zástupce nesmí být žádným způsobem zatčen nebo zadržen. Přijímající stát s ním bude jednat s náležitou útou a učinit všechna vhodná opatření, aby zabránil každému útoku proti jeho osobě, svobodě nebo důstojnosti.

Článek 30

1. Soukromé bydliště diplomatického zástupce požívá stejně nedotknutelnosti a stejně ochrany jako místnosti mise.

2. Jeho písemnosti, korespondence a s výjimkou ustanovení odstavce 3 článku 31 i jeho majetek požívají rovněž nedotknutelnosti.

Článek 31

1. Diplomatický zástupce je vyňat z trestní justičky přijímajícího státu. Je rovněž vyňat z jeho jurisdikce civilní a správní, s výjimkou případu, že jde:

- o žalobu věcnou týkající se soukromé nemovitosti na území přijímajícího státu, ledaže ji vlastní v zastoupení vysílajícího státu pro účely mise;
- o žalobu týkající se dědictví, v němž je diplomatický zástupce vykonavatelem poslední vůle, správcem dědictví, dědicem nebo odkazovníkem jako soukromá osoba a nikoliv jako zmocněnec vysílajícího státu;
- o žalobu týkající se jakéhokoliv svobodného povolení nebo obchodní činnosti, jež diplomatický zástupce vykonává v přijímajícím státě vedle svých úředních funkcí.

2. Diplomatický zástupce není povinen vypovídat jako svědek.

3. Diplomatický zástupce nepodléhá exekučním opatřením, vyjma v případech uvedených pod písmeny a), b), a c) odstavce 1 tohoto článku a jestliže exekuce může být provedena, aniž by byla porušena nedotknutelnost jeho osoby nebo jeho obydlí.

4. Vynětí diplomatického zástupce z jurisdikce příjímařského státu neznamená jeho vynětí z jurisdikce státu vyslájícího.

Článek 32

1. Vyslájící stát se může zmoci vynětí z jurisdikce diplomatických zástupců a osob požívajících imunity podle článku 37.

2. Zřeknutí musí být vždy učiněno výslovně.

3. Zahájí-li Mžen diplomatický zástupce nebo osoba požívající imunity podle článku 37, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o vstřícné pohledávky přímo související s hlavní žalobou.

4. O zřeknutí se vynětí z jurisdikce ve všech civilních nebo administrativních se nemá za to, že zahrnuje zřeknutí imunity co do exekučního výkonu rozsudku, pro nějž je nutné zvláštní zřeknutí se.

Článek 33

1. S výhradou ustanovení odstavce 3 tohoto článku je diplomatický zástupce vyňat z ustanovení o sociálním zabezpečení, jež mohou platit v příjímařském státě, pokud jde o služby vykonávané pro vyslájící stát.

2. Vynětí stanovené v odstavci 1 tohoto článku se rovněž vztahuje na soukromé služebné osoby, zaměstnané výlučně diplomatickým zástupcem, za podmínky:

- že nejsou občany příjímařského státu nebo v něm nejsou trvale usídlené;**
- že jsou podrobny ustanovení o sociálním zabezpečení, jež mohou platit ve vyslájícím státě nebo ve třetím státě.**

3. Diplomatický zástupce, jenž zaměstnává osoby, na něž se nevztahuje vynětí stanovené v odstavci 2 tohoto článku, je povinen plnit povinnosti uložené zaměstnavatelům ustanovení o sociálním zabezpečení příjímařského státu.

4. Vynětí stanovené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku nebrání v dobrovolné účasti na sociálním zabezpečení příjímařského státu, pokud je taková účast tímto státem dovolena.

5. Ustanovení tohoto článku se nedotýkají dvoustranných nebo mnohostranných ujednání o sociálním zabezpečení dříve sjednaných a nebrání sjednání takových ujednání v budoucnu.

Článek 34

Diplomatický zástupce je osvobozen od všech daní a dávek, osobních nebo věcných, celostátních, oblastních nebo místních, s výjimkou:

- nepřímých daní, jež bývají obvykle obsaženy v ceně zboží nebo služeb;**
- daní a dávek ze soukromých nemovitostí na území příjímařského státu, ledaže je vlastní v zastoupení vyslájícího státu pro účely mše;**
- pozůstatkových, nástupnických nebo dědičkých poplatků vybíraných příjímařským státem s výhradou ustanovení odstavce 4 článku 39;**
- daní a dávek ze soukromých předmětů, které mají svůj pramen na území příjímařského státu, a kapitálových daní z investic vložených do obchodních podniků v příjímařském státě;**
- poplatků vybíraných jako úplata za zvláštní služby skutečně prokázané;**
- registračních, soudních, hypotečních a kolkovacích poplatků v souvislosti s nemovitostmi, s výhradou ustanovení článku 23.**

Článek 35

Příjímaří stát osvobodí diplomatické zástupce ode všech osobních služeb, ode všech veřejných služeb jakéhokoli druhu a ode všech vojenských povinností takových, jako jsou povinnosti spojené s rezervicemi, vojenskými příspěvkami a ubytovací povinností.

Článek 36

1. V souladu se zákony a předpisy, jež může vydat, příjímaří stát dovolí dovézt a poskytnout vynětí ze všech celních dávek, daní a souvisících s tím poplatků, jiných než poplatků za skladování, odvoz a podobné služby:

- u předmětů určených pro úřední potřebu mše;**
- u předmětů určených k osobní potřebě diplomatického zástupce nebo členů jeho rodiny tvořících součást jeho domácnosti, čítajíc v to včeli určené pro jeho zařízení.**

2. Osobní zavazadlo diplomatického zástupce nepodléhá celní prohlídce, ledaže jsou vážné důvody k domněnce, že obsahuje předměty, které nepožívají osvobození uvedeného v odstavci 1 tohoto článku nebo předměty, jejichž dovoz nebo vývoz je zakázán zákony nobo upraven karanténními předpisy příjímařského státu. Taková prohlídka bude provedena jen v přítomnosti diplomatického zástupce nebo jeho zmocněnce.

Článek 37

1. Členové rodiny diplomatického zástupce, tvořící součást jeho domácnosti, požívají, nejsou-li občany příjímařského státu, výsad a imunit zmíněných v článkách 29 až 36.

2. Členové administrativního a technického personálu, spolu se členy svých rodin, kteří tvoří součást jejich domácnosti, požívají, nejsou-li ob-

čany příjmařího státu nebo nejsou-li v něm trvale usídleni, výsad a imunit zmiňených v článkách 29 až 35 s výjimkou, že vynětí z civilní a administrativní jurisdikce příjmařího státu, zmíněné v odstavci 1 článku 31, se nebude vztahovat na činnost vykonávanou mimo rámec jejich povinností. Požívají rovněž výsad zmiňených v článku 36, odstavce 1, pokud jde o předměty dovážené v době jejich prvního zařízení.

3. Členové služebního personálu mise, kteří nejsou občany příjmařího státu nebo v něm trvale nejsou-li, požívají imunity, pokud jde o činnost vykonávanou v rámci jejich povinností, jsou osvobozeni od daní a dávek z odměny, kterou dostávají z důvodu svého zaměstnání a požívají vynětí zmíněného v článku 33.

4. Soukromé služebné osoby ve službách člena mise, nejsou-li občany příjmařího státu nebo nejsou-li v něm trvale usídleny, jsou osvobozeny od daní a dávek z odměny, kterou dostávají z důvodu svého zaměstnání. Avšak příjmaří stát musí nad těmito osobami vykonávat svou jurisdikci tak, aby nedošlo k nevhodnému zasahování do výkonu funkcí mise.

Článek 38

1. Kromě jiných výsad a imunit, jež mu mohou být poskytnuty příjmařím státem, diplomatický zástupce, který je občárem těhoto státu nebo v něm trvale sídlí, požívá pouze vynětí z jurisdikce a nedotknutelnost, pokud jde o oficiální činnost vykonávanou při plnění jeho funkci.

2. Ostatní členové personálu mise a soukromé služebné osoby, které jsou občany příjmařího státu nebo v něm trvale sídlí, požívají výsad a imunit toliko v rozsahu, jež připustí příjmaří stát. Avšak příjmaří stát musí vykonávat nad těmito osobami svou jurisdikci tak, aby nedošlo k nevhodnému zasahování do výkonu funkcí mise.

Článek 39

1. Každá osoba, která má nárok na výsady a imunity, bude jich požívat, jakmile vstoupí na území příjmařího státu, aby nastoupila své místo, anebo, je-li už na jeho území, jakmile její jmenování bude notifikováno ministerstvu zahraničních věcí nebo jinému ministerstvu, o kterém může být dohoda.

2. Když skončí funkce osoby požívající výsad a imunit, skončí tyto výsady a imunity obvykle v okamžiku, kdy tato osoba opustí zemi, anebo po uplynutí rozumné doby, ve které tak má učinit, avšak potrvají až do této doby i v případě ozbrojeného konfliktu. Imunita však trvá, pokud jde o činy, které tato osoba podnikla při výkonu svých funkcí jakožto člen mise.

3. V případě smrti člena mise, požívají členové jeho rodiny nadále výsad a imunit, k nimž jsou oprávněni, až do uplynutí rozumné doby, ve které mají opustit zemi.

4. Zemřelý člen mise, který není občanem příjmařího státu nebo v něm trvale nejsídlil, anebo člen jeho rodiny, který tvoří součást jeho doménosti, povoli příjmaří stát odvezens movitého majetku zemřelého, s výjimkou majetku, který byl získán v zemi a jehož vývoz byl zakázán v drahé formě. Pozůstatkové, násupnické a dědičké poplatky nebudou vybírány z movitého majetku, který byl na území příjmařího státu pouze v důsledku přítomnosti zemřelého tam jakožto člena mise, nebo jakožto příslušenstva rodiny člena mise.

Článek 40

1. Projedlý diplomatický zástupce územím nebo je na území třetího státu, který mu poskytl vízum, v případě, že se vízum vyžaduje, aby nastoupil nebo se vrátil na své místo, nebo vráci-li se do své země, třetí stát mu zajistí nedotknutelnost a takové ostatní imunity, potřebné k zajištění jeho průjezdu nebo návratu. Totéž platí pro členy jeho rodiny požívající výsad a imunit, kteří doprovázejí diplomatického zástupce nebo cestují odděleně za ním anebo se vracejí do své země.

2. Při okolnostech podobných těm, které jsou uvedeny v odstavci 1 tohoto článku, třetí stát nebudou bránit členům administrativního a technického nebo služebního personálu mise a členům jejich rodin v průjezdu svým územím.

3. Třetí státy poskytnou úřední korespondenci a jiným úředním sdělením, procházejícím jejich územím, všechna sdělená kodovaných nebo šifrovaných, stejnou volnost a ochranu, jaká je poskytována příjmaří státem. Poskytnou diplomatickým kurýrům, jimž byla udělena víza, je-li jich zapotřebí, a diplomatické poště v průjezdu stejnou nedotknutelnost a ochranu jakou je povinen poskytnout příjmaří stát.

4. Povolenosti třetích států uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku se vztahují také na osoby uvedené v těchto odstavcích a na úřední sdělení a diplomatickou poštu, jejichž přítomnost na území třetího státu je způsobena výšší mocí.

Článek 41

1. S výhradou svých výsad a imunit mají všechny osoby, požívající takových výsad a imunit, povinnost dbát zákonů a předpisů příjmařího státu. Jsou rovněž povoleny nevražovat se do vnitřních záležitostí tohoto státu.

2. Všechna úřední jednání s příjmaří státem, jinž je mise pověřena státem vysílajícím, budou vedena s ministerstvem zahraničních věcí příjmařího státu nebo jiným ministerstvem, o kterém může být dohoda, anebo jejich prostřednictvím.

3. Místnosti mise nesmí být používány způsobem neslučitelným s funkcemi mise, jak jsou stanoveny touto Úmluvou nebo jinými pravidly obecného mezinárodního práva anebo zvláštními dohodami platnými mezi státem vysílajícím a příjmaříem.

Článek 42

Diplomatický zástupce nebude v přijímacím státě provozovat pro osobní prospěch žádné zaměstnání nebo obrhodní činnost.

Článek 43

Funkce diplomatického zástupce končí mimo jiné:

- sdělením vysílařského státu přijímacímu státu, že funkce diplomatického zástupce skončila;
- sdělením přijímacího státu vysílařskému státu, že podle odstavce 2 článku 9, odmítá uznávat diplomatického zástupce jako člena mise.

Článek 44

Přijímací stát musí i v případě ozbrojeného konfliktu poskytnout osobám požívajícím výsad a štvanici, pokud nejsou příslušníky přijímacího státu, a členům rodin těchto osob bez ohledu na jejich příslušnost, výhody umožňující jim odjet jak možno nejdříve. Zejména jim musí dát v případě potřeby k dispozici dopravní prostředky nutné pro jejich dopravu a dopravu jejich majetku.

Článek 45

V případě přerušení diplomatických styků mezi dvěma státy, nebo byla-li mise trvale nebo dočasně odvolána:

- přijímací stát musí, i v případě ozbrojeného konfliktu respektovat a chránit místnosti mise spolu s jejím majetkem a archivy;
- vysílařský stát může svěřit opatrování místnosti mise spolu s jejím majetkem a archivy třetímu státu, přijatelnému přijímacímu státu;
- vysílařský stát může svěřit ochranu svých zájmů a zájmů svých příslušníků třetímu státu, přijatelnému přijímacímu státu.

Článek 46

Vysílařský stát s predchozím souhlasem státu přijímacího a na žádost třetího státu, který nemá zastoupení v přijímacím státě, převzít docasné ochranu zájmů třetího státu a jeho příslušníků.

Článek 47

1. Při použití ustanovení této Úmluvy nebude přijímací stát činit rozdílu mezi jednotlivými státy.

2. Za diskriminace se však nepovažuje:

- jestliže přijímací stát aplikuje některé z ustanovení této Úmluvy omezeně v důsledku omezené aplikace tohoto ustanovení vůči jeho misi ve vysílařském státě;
- jestliže na základě zvyklosti nebo dohody si státy vzájemně poskytují příznivější zacházení než je požadováno ustanovení této Úmluvy.

Článek 48

Tato Úmluva bude otevřena k podpisu všem členským státům Organizace spojených národů nebo nekteré odborné organizaci nebo účastníkům Statutu Mezinárodního soudního dvora, a jakémukoliv jmenovitému státu, který bude vyzván Valným shromážděním Organizace spojených národů, aby se stal s tímto Úmluvou, a to: do 31. října 1961 u Spolkového ministerstva zahraničních věcí Rakouska a poté, do 31. března 1962 v sídle Organizace spojených národů v New Yorku.

Článek 49

Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikaci listiny budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 50

Tato Úmluva bude otevřena k přistupu kterémukoli státu, jenž náleží do některé ze čtyř kategorií uvedených v článku 48. Listiny o přistupu budou uloženy u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

Článek 51

1. Tato Úmluva vstoupí v platnost třicátého dne po datu uložení dvacáté druhé ratifikaci listiny nebo listiny o přistupu u generálního tajemníka Organizace spojených národů.

2. Pro každý stát, který ratifikuje Úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení dvacáté druhé ratifikaci listiny nebo listiny o přistupu, vstoupí Úmluva v platnost třicátého dne po uložení jeho ratifikaci listiny nebo listiny o přistupu.

Článek 52

Generální tajemník Organizace spojených národů bude informovat všechny státy náležející do některé ze čtyř kategorií uvedených v článku 48:

- o podpisech této Úmluvy a o uložení ratifikacích listin a listin o přistupu podle článku 48, 49 a 50;
- o datu, kdy tato Úmluva vstoupí v platnost podle článku 51.

Článek 53

Originál této Úmluvy, jehož anglické, čínské, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, bude uložen u generálního tajemníka Organizace spojených národů, jenž zašle její kopie všem státům, náležejícím do některé ze čtyř kategorií uvedených v článku 48.

Na důkaz čehož níže podepsaní zmocnenci, byvše k tomu rádny znamení svými vládami, podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Vídni dne osmnáctého dubna roku tisíc devět set sedesát jedna.

158

V Y H L A Š K A
ministra zahraničních věcí
ze dne 2. července 1964

o Dohodě o leteckých službách mezi

Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou

Dne 18. prosince 1961 byla v Praze podepsána Dohoda o leteckých službách mezi Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou.

Výměnou nót obou stran vstoupila Dohoda podle svého článku 17 v platnost dnem 18. ledna 1964.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

D O H O D A
o leteckých službách mezi
Československou socialistickou republikou a Guinejskou republikou

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Guinejské republiky přejíce si podporovat civilní leteckou dopravu mezi územím obou zemí, a přes tato území a přihlížejíc k tomu, že obě jsou stranami Úmluvy o mezinárodním civilním letectví podepsané v Chicagu dne 7. prosince 1944, dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany si poskytují práva stanovená v této Dohodě za účelem zřízení a provozování dohodnutých leteckých služeb na tratích uvedených v příloze. Tyto služby mohou být zahájeny ihned nebo později podle přání smluvní strany, která se tato práva poskytuje.

Článek 2

1. Každá smluvní strana bude mít právo určit letecký podnik k provozování dohodnutých služeb na stanovených tratích.

2. Jakmile druhá smluvní strana obdrží toto určení, poskytne bez průtahů určenému leteckému podniku příslušné provozní oprávnění, avšak s výhradou ustanovení odstavce 3 a 4 tohoto článku.

3. Letecké úřady jedné smluvní strany mohou požadovat, aby určený letecký podnik druhé smluvní strany byl způsobilý k plnění podmínek podepsaných zákony a předpisy, které se obvykle uplatňují při provozování mezinárodních leteckých služeb.

4. Každá smluvní strana bude mít právo odmítnout určení leteckého podniku a odopřít nebo odvolat provozní oprávnění leteckého podniku nebo uložit v poskytnutém oprávnění takové podmínky, jaké považuje za nutné, nebude-li přesvědčena, že převažná část vlastnictví a skutečné řízení určeného leteckého podniku patří druhé smluvní straně nebo jejímu příslušníkům, nebo v případě, že se urče-

ný letecký podnik neřídí jejími zákony a předpisy nebo jinak neplní podmínky stanovené v této Dohodě. Toto opatření bude provedeno jen po předchozím jednání s druhou smluvní stranou.

Článek 3

1. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, vztahující se na vstup na její území nebo výstup letadel provozujících mezinárodní lety nebo na provoz těchto letadel na jejím území, budou se vztahovat na letadla určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

2. Zákony a předpisy jedné smluvní strany, vztahující se na vstup na její území nebo výstup cestujících, posádky, pošty nebo nákladu, jako jsou předpisy o vstupu, odbavení, přistěhovalectví, clu a karanténě, musí být dodržovány při vstupu, výstupu a provozu na území této smluvní strany, pokud jde o cestující, posádky nebo náklad letadel určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

3. Cestující, kteří jen projíždějí územím jedné smluvní strany, budou podrobeni pokud možno zjednodušené kontrole. Zavazadla a zboží, které jsou v tranzitu, budou osvobozena od cla, inspekčních a jiných poplatků.

Článek 4

1. Letadla určeného leteckého podniku jedné smluvní strany užívaná v provozu mezinárodních leteckých služeb, jakož i pohonné hmoty, mazací oleje, obvyklé vybavení letadel, náhradní součástky a zásoby na palubě letadel určené k využití použití v těchto letadlech jsou při přiletu na území druhé smluvní strany nebo při svém odletu osvobozeny od cla a inspekčních poplatků, i když budou použity nebo spotřebovány těmito letadly a v těchto letadlech za letu nad zmíněným územím.

2. S pohonnými hmotami, mazacími oleji, obvyklým vybavením letadel, náhradními součástkami a palubními zásobami, které budou dovezeny na území jedné smluvní strany nebo na tomtoto území vzaty na palubu letadla určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany a které mají být výlučně použity pro letadla této druhé smluvní strany, se bude zacházet pokud jde o clo, inspekční poplatky nebo podobné vnitrostátní dávky a poplatky neméně výhodně než v případě, že je o cizí letecké podniky, které provozují podobné mezinárodní služby.

3. Pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, obvyklé vybavení letadel a palubní zásoby určené pro použití při dohodnutých službách mohou být uskladněny na letištích, na která létá určený letecký podnik.

4. Předměty osvobozené od celních poplatků podle ódst. 1 nesmí být vyloženy bez souhlasu celních úřadů druhé smluvní strany. Nemohou-li být použity nebo spotřebovány, musí být znova vyvezeny a do doby vyvezení zůstávají k dispozici určenému leteckému podniku, avšak pod dohledem celních úřadů a v žádném případě nemohou být dále postoupeny.

Článek 5

Každá ze smluvních stran může uložit nebo povolit uložení patřičných a přiměřených dávek za užívání letišť a ostatních zařízení s výhradou, že tyto dávky nebudou vyšší než dávky placené jiným cizím leteckým podnikem provozujícím podobné mezinárodní letecké služby.

Článek 6

1. Určený letecký podnik jedné smluvní strany je povinen přizpůsobit svoji finanční a obchodní činnost na území druhé smluvní strany jejím zákonům a předpisům.

2. Každá smluvní strana s výhradou vzdájemnosti povolí, aby určený letecký podnik druhé smluvní strany převáděl na své ústředí příjmy vyplývající z letecké dopravy.

Článek 7

Určený letecký podnik každé smluvní strany je oprávněn udržovat na území druhé smluvní strany technický a obchodní personál nutný k řádnému provozování svých služeb.

Článek 8

1. Určený letecký podnik jedné smluvní strany požívá při provozování dohodnutých služeb těchto oprávnění:

- a) vykládat na území druhé smluvní strany cestující, poštu a zboží naložené na území svého státu;
- b) nakládat na území druhé smluvní strany cestující, poštu a zboží s určením na území svého státu;

c) vykládat a nakládat na území druhé smluvní strany cestující, poštu a zboží pocházející z území třetích států nebo určené na území třetích států;

d) nekonat přistání v mezilehkých bodech určených v Příloze a ležících na území třetích států.

2. Každá smluvní strana přiznává určenému leteckému podniku druhé smluvní strany tato oprávnění:

- a) létat bez přistání přes její území;
- b) přistávat na jejím území pro neobchodní účely.

Článek 9

1. Určeným leteckým podnikům smluvních stran je při provádění dohodnutých služeb zajištěno rovné a spravedlivé zacházení.

2. Dopravní kapacita poskytovaná určenými leteckými podniky každé smluvní strany bude uváženě přizpůsobena dopravní poptávce.

3. Poskytnutá práva nemohou být určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany zneužívány ke škodě nebo v neprospech určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.

Článek 10

Tarify pro všechny dohodnuté služby budou stanoveny v přiměřené výši a s přihlídkou ke všem směrodatným činitelům, jako jsou provozní náklady, přiměřený zisk, význačné rysy služby a tarify stanovené jinými leteckými podniky provozujícími letecké služby zcela nebo částečně na stejně trati. Tarify budou stanoveny podle následujících ustanovení:

- a) Pokud to bude možné, budou tarify stanoveny dohodou mezi určenými leteckými podniky po projednání s jinými leteckými podniky provozujícími leteckou dopravu na celé trati nebo na její části. Takto dohodnuté tarify budou předloženy ke schválení leteckým úřadům smluvních stran. Ještěliže letecký úřad jedné smluvní strany je neschváli, oznámi to písemně leteckému úřadu druhé smluvní strany do patnácti dnů ode dne, kdy obdržel oznámení o tarifech, nebo v jiném dohodnutém termínu.
- b) Nemohou-li se určené letecké podniky dohodnout, nebo nejsou-li tarify schváleny leteckými úřady jedné smluvní strany, pokusí se dohody o tarifech dosáhnout letecké úřady obou smluvních stran.
- c) Případný spor bude v poslední instanci řešen postupem stanoveným v článku 12.
- d) Stanovené tarify zůstanou v platnosti do doby, kdy budou stanoveny tarify nové, ať již podle ustanovení tohoto článku nebo podle ustanovení článku 12.

Článek 11

Letecké úřady se budou čas od času radit, aby v duchu úzké spolupráce zajistily dostatečné uplatňování zásad stanovených v této Dohodě, a za tím účelem si budou vyměňovat všechny nezbytné informace.

Článek 12

1. Vznikne-li mezi smluvními stranami jakýkoli rozpor týkající se výkladu nebo provádění této Dohody a její Přílohy, vyřeší jej smluvní strany přímým jednáním mezi leteckými úřady nebo, nebude-li toto jednání úspěšné, diplomatickou cestou.

2. Jestliže příma jednání nedosáhnou cíle do 90 dnů, předloží smluvní strany spor arbitráži. Za tím účelem určí zvláštní rozhodčí tribunál složený ze tří rozhodců, z nichž po jednom jmenuje každá smluvní strana a oba takto jmenovaní rozhodčí ustanoví třetího. Jestliže se oba rozhodčí nedohodnou na určení třetího, vyzvou smluvní strany Mezinárodní organizaci pro civilní letectví, aby ho jmenovala. Tento rozhodčí bude předsedou tribunálu.

3. Smluvní strany se zavazují, že se podrobí jakémukoli rozhodnutí, k němuž dojde při provádění ustanovení tohoto článku.

Článek 13

1. Každá smluvní strana může kdykoliv navrhnout druhé smluvní straně jakoukoliv změnu této Dohody nebo její Přílohy, kterou považuje za žádoucí. Jednání o navržené změně musí být mezi oběma smluvními stranami zahájeno do 60 dnů ode dne podání žádosti jednou ze smluvních stran a může být vedeno přímo mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

2. Změny Dohody nabudou účinnosti, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót mezi smluvními stranami.

3. Změny Přílohy budou předběžně prováděny oda dne, kdy bude o nich dosaženo dohody mezi leteckými úřady, a vstoupí definitivně v platnost, jakmile budou potvrzeny výměnou diplomatických nót mezi smluvními stranami.

Článek 14

Pro provádění této Dohody a její Přílohy:

1. Výraz „letecké úřady“ značí:

pokud jde o Československou socialistickou republiku „ministerstvo dopravy a spojů — letecký odbor“ nebo každý orgán pověřený

prováděním úkolů náležejících nyní do oboru působnosti tohoto úřadu;

pokud jde o Guinejskou republiku „ministerstvo veřejných prací a dopravy (generální ředitelství civilního letectví)“ nebo každý orgán pověřený prováděním úkolů náležejících nyní do oboru působnosti tohoto úřadu.

2. Výraz „dohodnuté služby“ a „stanovené tratě“ bude znamenat mezinárodní letecké služby a tratě stanovené v Příloze k této Dohodě.

3. Výraz „určený letecký podnik“ bude znamenat letecký podnik, který jedna smluvní strana oznámila druhé smluvní straně jako podnik, který bude provozovat kteroukoliv z dohodnutých služeb.

Článek 15

Příloha k této dohodě se považuje za nedílnou součást Dohody a každý odkaz na tuto Dohodu se vztahuje také na Přílohu, pokud není stanoveno jinak.

Článek 16

1. Tato Dohoda bude registrována u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

2. Každá smluvní strana bude moci kdykoliv tuto Dohodu vypovědět. Vypovězení oznámi druhé smluvní straně a bude o něm současně informovat Mezinárodní organizaci pro civilní letectví. Platnost Dohody skončí uplynutím dvanácti měsíců ode dne, kdy druhá smluvní strana obdrží oznámení o výpovědi, nebude-li před uplynutím tohoto období výpověď vzata zpět se souhlasem druhé smluvní strany. Nepotvrzil smluvní strana, jíž je výpověď určena, příjem oznámení o výpovědi, bude se mít za to, že je obdržela čtrnáct dnů poté, co Mezinárodní organizace pro civilní letectví přijala oznámení o výpovědi.

Článek 17

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany vzájemně oznámi, že byla schválena jejich příslušnými orgány.

Smluvní strany se však dohodly, že ustanovení této Dohody budou prováděna oda dne jejího podepisu.

Na důkaz toho podepsali zmocnenci, kteří k tomu byli náležitě zmocněni svými vládami, tu to Dohodu podepsali.

Dáno v Praze dne 16. prosince 1961 ve dvou jazycích, každá v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění jsou stejně platné.

Za vlivu
Československé socialistické republiky
Marian Murin v. r.

Za vlivu
Guinejské republiky:
Djiblo Seikou Yaya v. r.

PRÍLOHA

Oddíl I

Československé linky

Vláda Guinejské republiky udělí podniku určenému vládou Československé socialistické republiky povolení k provozování těchto leteckých linek:

1. Praha—Curych nebo Ženeva nebo Marseille—Rabat nebo Casablanca nebo Meknes—Dakar—Konakry a dále do míst, která budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

2. Praha—mezilehlá místa—Konakry a místa dále, přičemž mezilehlá místa a místa dále budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

Oddíl II

Guinejské linky

Vláda Československé socialistické republiky udělí podniku určenému vládou Guinejské republiky povolení k provozování těchto leteckých linek:

1. Konakry—Akkra—Kano—Chartum—Káhirah—Bělehrad—Praha dále do míst, která budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

2. Konakry—mezilehlá místa—Praha a místa dále, přičemž mezilehlá místa a místa dále budou určena společnou dohodou leteckých úřadů.

159

VLÁDNÍ NARIZENÍ

ze dne 8. července 1964

o udělování čestných titulů „zasloužilý člen České filharmonie“ a „zasloužilý pracovník České filharmonie“

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 9 odst. 4 zákona č. 62/1962 Sb., o vyznamenáních a čestných uznáních:

§ 1

(¹) Pro ocenění vynikajících umělců České filharmonie, kteří se zasloužili o její vysokou úroveň a tak mimořádně přispěli k plnění poslání České filharmonie sloužit pracujícímu lidu, socialistickému společenskému změření a socialistickému umění, zavádí se čestný titul „zasloužilý člen České filharmonie“.

(²) Čestný titul „zasloužilý člen České filharmonie“ se uděluje vynikajícím umělcům České filharmonie, kteří v ní působí nejméně 10 let a kteří dosahují soustavně takových výsledků, že se stávají příkladem ostatním umělcům České filharmonie i jiných hudebních těles.

§ 2

(¹) Pro ocenění vynikajících provozních a orga-

nizačních pracovníků České filharmonie se zavádí čestný titul „zasloužilý pracovník České filharmonie“.

(²) Čestný titul „zasloužilý pracovník České filharmonie“ se uděluje vynikajícím provozním a organizačním pracovníkům České filharmonie, kteří v ní pracují nejméně 10 let, a to soustavně tak, že se stávají příkladem ostatním provozním a organizačním pracovníkům České filharmonie i jiných hudebních těles.

§ 3

(¹) Čestné tituly „zasloužilý člen České filharmonie“ a „zasloužilý pracovník České filharmonie“ uděluje ministr školství a kultury.

(²) Zároveň s udělením čestných titulů podle odstavce 1 se odvezdává listina (diplom) o udělení čestného titulu.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Cerník v. r.

160

REDAKČNÍ SDELENÍ

o opravě tiskové chyby v zákoně č. 93/1964 Sb., o určení oborů státní správy, ve kterých působí poslouchatel Slovenské národní rady a o souvisejících změnách v organizaci některých ústředních orgánů

V § 8 se opravuje tisková chyba, takže ustanovení § 10 odst. 2 zní správně:

„(2) Vrchní ředitel jmenuje a odvolává ministr financí po slyšení generálního ředitele a Ústřední rady odborů. Vrchní ředitel oblastního ústavu Státní banky československé jmenuje předsednictvo Slovenské národní rady na návrh generálního ředitele a po slyšení Slovenské odborové rady.“

Redakce

161

REDAKČNÍ SDELENÍ

o opravě tiskové chyby: 1. v zákoně č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení, 2. v zákoně č. 103/1964 Sb., o sociálním zabezpečení družstevních rolníků, 3. ve vyhlášce Státního úřadu sociálního zabezpečení č. 105/1964 Sb., o důchodovém pojistění jednotlivých hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících a o poskytování zaopatřovacího příspěvku členům jejich rodin

1. V § 84 odst. 5 řádek 3 zákona č. 101/1964 Sb. opravuje se tisková chyba ve slovech: „daň důchodu“, takže tato slova zní správně „daň z důchodu“.

2. V § 95 odst. 1 řádek 3 zákona č. 103/1964 Sb. opravuje se tisková chyba ve slovech: „splatné ode dne smrti“, takže tato slova zní správně: „splatné do dne smrti“.

3. V § 11 odst. 2 vyhlášky č. 105/1964 Sb. opravuje se tisková chyba, takže toto ustanovení zní správně:

„(2) Vdovský důchod se vyměřuje ze starobního (invalidního) důchodu jednotlivých hospodařících rolníků, čítající v to i zvýšení důchodu podle § 12 odst. 1.“

Redakce